

Iancu Laura

ideje van

*adósa vagyok én a szónak
és tartozik nekem a tett
mint fészkeről kihányt madártojás
undora vagyok mindenkinek,
ki a tükröből szemembe néz*

*ahová vettek – meglehet
kristályvizeken szirénalányek
virrasztanak e törmeléken
mégis a tisztaég bánt igazán engem*

*ideje múlt
ideje volna
ideje van
a véteknek*

lenyomat

*testemen (mint kihűlt táj)
fogyatkozik a félelem
bánatosan szökik ereimből
a szerelem*

*megáll, körülnéz hófehéren
a piros szív keblemen
itt járt, itt hagyott néhány
deka jövőt a jégverem*

*csak lenyomat és semmi más
virgonc istenhang keres
ki egykor voltam – nem ismerem
talán már ő sem engem*